

Sembla que palpiti, però, la boira, amb uns batecs espaiats, comllargues passes d'una etèria dansa. El lleu frec de la boira es devé hipnòtic, insidiós, com si danses també al vostre entorn una impalpable i gèlida mortalla. Té com un misteri, la boira, tament un missatge i anticipació de l'ignot, del més enllà. Tancats dins d'ella, com una eruga en la seva crisàlide, sentim potser molt tènue, un extremament. Però no ens deixem atordir per la indefinible i maligna màgia que ens encercla, i pensem que més enllà, segueixen existint les cingleres, i la llum del sol que ara ja es dibuixa comuna minsa

taca groga, que s'eixampla mentre s'obre pas entre els grisos sèndals i les va poroses cortines. Va fonent la boira, i darrera les ones daurades sorgeix el blau del cel. I, a poc, admirarem una fantàstica escenografia de llums i d'ombres i la boira que a contrasol pren unes meravelloses tonalitats. Ben seguit s'esvaeixen els últims borralls del glacial sudari, i un tebi escalf ens acarona i veiem, més bell i radiant que mai, l'incomparable i diàfan cel blau de la tardor. És bella, malgrat tot, la boira. Com un fum encantat que la vareta màgica d'una goja ha estès, bo i

jugant, sobre la terra.
.....
Amic caminant, hem de deixar, ben a desgrat, moltíssimes més coses. La tasca és llarga i ens quedaria encara, molta terra per córrer. Passegem una mica pel poble, abans de marxar. Sense pressa. El sol és bo i deliciós; i un aire fresquívol, embolicat de quietes remors, amb sentors de bosc i de cingleres, ens envolta i acompanya, també. I ens xiuxiueja, si l'escoltem atentament: "oi que n'és de bonic, Tavertet?".

quirze parés

reportatge

Tavertet, al cim d'una cresta de muntanya, als 870 metres d'altura, és un dels pobles més pintorescs de Catalunya. La seva situació, vorejant els cingles de Collsacabra, domina la comarca de les Guilleries. És un mirador tot original, amb una vista d'una bellíssima superfície d'erosió des de Mondois a Sant Hilari, amb coloracions de diferents estructures geològiques i pisos vegetals. La mirada de Tavertet és d'una impressió inesborrable per a tothom.

Encara que les cases es van anar abandonant, s'han revaloritzat degut al

gran turisme que s'hi acostava.

Des de Tavertet podem fer moltes excursions i totes elles molt boniques i interessants: com baixar a Rupit tot vorejant la cinglera, la de Pla Castell sobre el Pantà de Sau, abans Sant Romà de Sau, poblet submergit, del que ja no en veiem res més que la punta del campanar. La història ens diu que hi visqué una noble família, la dels Tavertet, de la qual sortí, en el segle XII, en Guillem de Tavertet, nomenat més tard bisbe de Vic.

També podem visitar el casal de L'Avenc, molt

conegut pels excursionistes, d'on n'admirem la seva típica cuina, el dovelletat del portal i el cisellat de les seves finestres, obra del segle XVI, realitzada per constructors i picapedrers gascons i francesos que aleshores envairen el país.

MONTSE ARUMÍ